

خیانت اسرائیل به عهد و ملت یهود

یهودیت: عهدی از عدالت و شفقت

یهودیت یکی از قدیمی‌ترین ادیان توحیدی جهان است که ریشه در خاک سرزمین مقدس دارد و نه بر پایه فتح یا سلطه، بلکه بر پایه عدالت، رحمت و فروتنی بنا شده است. همان‌طور که میکا نبی نوشت:

«خداوند از تو چه می‌خواهد جز اینکه عدالت را اجرا کنی، رحمت را دوست بداری و با فروتنی با خدایت گام برداری؟» میکا ۶:۸

این عهد - بریت - بین خدا و قوم یهود هرگز برای اعطای امتیازات نبود، بلکه مسئولیت اخلاقی را طلب می‌کرد. برگزیده بودن به معنای پابندی به معیارهای اخلاقی بالاتر و تبدیل شدن به نوری برای ملت‌ها است.

«من، خداوند، تو را در عدالت فرا خوانده‌ام... تو را برای قوم عهدی قرار می‌دهم، نوری برای ملت‌ها.» اشعیا ۴۲:۶

در طول تاریخ، یهودیان، مسیحیان و مسلمانان در سرزمین مقدس کنار یکدیگر زندگی می‌کردند، اغلب با احترام متقابل و فداکاری مشترک. یهودیت همیشه بر عشق، بخشش و همدلی با دیگران تأکید کرده است:

«نباید انتقام‌گیری یا کینه نگه داری... بلکه همسایه‌ات را مانند دوست بدار.» لاویان ۱۹:۱۸

صهیونیسم: بدعت سیاسی

در مقابل، صهیونیسم ادامه یهودیت نیست، بلکه یک ایدئولوژی ناسیونالیستی و استعماری است که در قرن نوزدهم اروپا ظهور کرد. این ایدئولوژی نه بر پایه ارزش‌های تورات، بلکه بر اسطوره‌های سکولار خون، خاک و برتری بنا شده و یک برنامه سیاسی را بر میراث دینی تحمیل کرده است. همان‌طور که دیوید بن‌گوریون، اولین نخست‌وزیر اسرائیل، اظهار داشت:

«ما باید اعراب را اخراج کنیم و جای آن‌ها را بگیریم... و اگر لازم باشد از زور استفاده کنیم... زور در اختیار داریم.»

در جایی که یهودیت شفقت را می‌آموزد، صهیونیسم محرومیت، آپارتاید و خشونت بی‌امان را به ارمغان آورده است. سرزمین مقدس را به میدان نبرد تبدیل کرده، تقدس آن را هتک حرمت کرده و به قلب اخلاقی سنت یهودی خیانت کرده است. دولت اسرائیل، اسرائیل کتاب مقدس نیست - این یک اختراع مدرن است، دولتی سکولار که سیاست‌هایش اغلب با تعالیم انبیا در تضاد است.

«بیگانه را ستم نکنید، زیرا شما در سرزمین مصر بیگانه بودید.» خروج ۲۳:۹

خشونت شهرک‌نشینان: هتک حرمت تورات

شاید هیچ عملی به وضوح شکاف بین یهودیت و صهیونیسم را بهتر از خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی نشان ندهد. آن‌ها در گسترش شهرک‌های غیرقانونی، به جابجایی سیستماتیک فلسطینیان مشغول بوده‌اند - سوزاندن محصولات کشاورزی، ریشه‌کن کردن درختان زیتون باستانی، پر کردن چاه‌ها با بتن و ترساندن خانواده‌ها.

«وقتی شهری را محاصره می‌کنید... درختانش را نابود نکنید... آیا درختان انسان هستند که آن‌ها را محاصره کنید؟» تثئیه ۲۰:۱۹

این‌ها اعمال یک قوم عهد نیستند. این‌ها اعمال ملتی هستند که از قدرت مست شده و نسبت به ویرانی اخلاقی که می‌کارد، کور است.

بازداشت اداری و محاصره غزه

جنایت دیگری که به‌طور آشکار اخلاق یهودی را نقض می‌کند، استفاده اسرائیل از **بازداشت اداری** است - زندانی کردن فلسطینیان، از جمله کودکان، بدون اتهام یا محاکمه. بازداشت‌شدگان در شرایط غیرانسانی نگهداری می‌شوند، به‌طور معمول در معرض تحقیر، گرسنگی، بیماری و شکنجه قرار می‌گیرند. گزارش‌های متعددی استفاده از خشونت جنسی، از نفوذ اجباری با اشیاء تا تجاوز گروهی را مستند کرده‌اند. زندانیان از هرگونه ارتباط قطع می‌شوند و خانواده‌هایشان را در عذاب رها می‌کنند، اغلب بدون اطلاع از اینکه عزیزانشان زنده‌اند یا مرده. حتی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ از دسترسی به بسیاری از مراکز بازداشت نظامی محروم است و مرگ در بازداشت غیرمعمول نیست.

«اگر دشمنت گرسنه است، به او نان بده تا بخورد، و اگر تشنه است، به او آب بده تا بنوشد.» امثال ۲۲-۲۵:۲۱

از اکتبر ۲۰۲۳، اسرائیل این قساوت را به سطوح بی‌سابقه‌ای افزایش داده و منطق گرسنگی اداری را به **کل جمعیت غزه** - دو میلیون انسان - گسترش داده است.

«من دستور محاصره کامل نوار غزه را داده‌ام... بدون برق، بدون غذا، بدون سوخت... ما با حیوانات انسانی می‌جنگیم.» **یوآو گالانت، وزیر دفاع اسرائیل، ۹ اکتبر ۲۰۲۳**

«حتی یک دانه گندم وارد غزه نخواهد شد.» **بزال اسموتریچ، ۲ مارس ۲۰۲۵**

این سیاست امنیتی نیست. این دفاع نیست. این **مجازات جمعی** است - جنایت جنگی طبق قوانین بین‌المللی و یک فاجعه اخلاقی طبق تورات.

یهودیت حتی به دشمنان شفقت را فرمان می‌دهد. آنچه اسرائیل انجام می‌دهد نه تنها غیرقانونی است - بلکه یک کفر است.

بتسلم الوهیم: به تصویر خدا

یهودیت می‌آموزد که همه انسان‌ها، صرف‌نظر از نژاد، دین یا ملیت، به تصویر الهی خلق شده‌اند - **بتسلم الوهیم**.

«و خدا انسان را به تصویر خود آفرید... مرد و زن را آفرید.» پیدایش ۱:۲۷

غیرانسانی کردن فلسطینیان، توصیف آن‌ها به‌عنوان حشرات، حیوانات یا زیرانسان‌ها، هتک حرمت این تصویر الهی است. این چیلول هاشم است - هتک حرمت نام خدا.

«فلسطینی‌ها حیواناتی هستند که روی دو پا راه می‌روند.» مناخم بگین، نخست‌وزیر اسرائیل، ۱۹۸۲

«فلسطینی‌ها مثل حیوانات هستند، انسان نیستند.» الی بن داهان، معاون وزیر دفاع، ۲۰۱۳

«ما با حیوانات انسانی می‌جنگیم.» یوآو گالانت، ۲۰۲۳

چنین سخنانی نه تنها زبان نسل‌کشی را از تاریک‌ترین فصل‌های تاریخ بشر منعکس می‌کند - بلکه مستقیماً با پایه اخلاقی یهودیت در تضاد است.

پیکوآخ نفس: ارزش والای زندگی

«شما باید احکام من را رعایت کنید... که انسان باید انجام دهد و با آن‌ها زندگی کند.» لاویان ۱۸:۵

فرمان پیکوآخ نفس - نجات جان - تقریباً بر هر فرمان دیگری در یهودیت برتری دارد. کشتن، گرسنگی دادن یا شکنجه دیگران در حالی که ادعا می‌کنید به نام خدا عمل می‌کنید، بزرگ‌ترین کفر است.

«هرکس یک جان را نابود کند، گویی جهانی را نابود کرده است.» سنهدرین ۴:۵

بولدوزر کردن خانه‌ها، بمباران اردوگاه‌های پناهندگان، تیراندازی به امدادگران و اجازه دادن به کودکان برای مرگ از تشنگی در حالی که تأیید الهی را طلب می‌کنید، نه تنها چیلول هاشم است - بلکه بت‌پرستی است.

صهیونیسم به‌عنوان بت‌پرستی

«کسی که می‌گوید، «این زمین به اندازه اورشلیم مقدس است»، تقدیس کاذب مرتکب شده است.» میشنا
ندریم ۳:۳

صهیونیسم سرزمین اسرائیل را از یک مسئولیت مقدس به گوساله طلایی تبدیل کرده است. دولت‌مداری و قدرت را بر زندگی و عدالت اولویت داده است. این خطرناک‌ترین شکل بت‌پرستی است.

«شما نباید خدایان دیگری جز من داشته باشید... نباید در برابر آن‌ها تعظیم کنید یا به آن‌ها خدمت کنید.»
تثنیه ۹-۵:۷

وقتی عشق به زمین و خون بر عشق به همسایه غلبه می‌کند، عهد شکسته می‌شود.

وظیفه اخلاقی یهودیان: بازیس‌گیری ایمان

یهودیان در سراسر جهان وظیفه دینی و اخلاقی دارند که سخن بگویند. ساکت ماندن به معنای همدستی در هتک حرمت خود یهودیت است.

«از شر دست بکشید، یاد بگیرید خیر کنید؛ عدالت را بجوئید، ستم را اصلاح کنید.» اشعیا ۱:۱۶-۱۷

«بگذارید عدالت مانند آب‌ها جاری شود و نیکوکاری مانند جویبار همیشه جاری.» عاموس ۵:۲۴

«هرکس یک جان را نجات دهد، گویی جهانی را نجات داده است.» سنهدرین ۴:۵

برای بازخرید روح یهودیت، یهودیان باید هسته اخلاقی ایمان خود را بازپس گیرند - و در کنار مظلومان بایستند، نه ستمگران.

هشدار به اسرائیل و حامیانش

خاک غزه از خون بی‌گناهان آغشته است. و مانند فریاد هابیل، برای قضاوت به آسمان‌ها برمی‌خیزد.

«چه کرده‌ای؟ صدای خون برادرت از زمین به سوی من فریاد می‌زند.» پیدایش ۴:۱۰

شما ممکن است اتهام یهودستیزی را برای خاموش کردن منتقدان به کار ببرید. ممکن است از عدالت زمینی فرار کنید. اما نمی‌توانید از حسابرسی الهی که در انتظار کسانی است که به عهد او تمسخر می‌کنند و نام او را هتک حرمت می‌کنند، پنهان شوید.

«هرکس خون انسان را بریزد، خونس توسط انسان ریخته خواهد شد، زیرا خدا انسان را به تصویر خود

آفرید.» پیدایش ۹:۶

«اگر از من اطاعت نکنید... شما را در میان ملت‌ها پراکنده می‌کنم و شمشیری را علیه شما بیرون می‌کشم.»

لاویان ۲۶:۳۳

عهد هرگز سیری برای قاتلان نبود. دعوتی به عدالت بود. به آن خیانت کنید، و شما لطف الهی را فرا نمی‌خوانید - بلکه خشم الهی را.